

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **D. H. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 12. 2019, č. j. 57 A 81/2019 - 54,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2019, č. j. MV-37168-4/SO-2019, žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 12. 2018, č. j. OAM-21703-16/DP-2018, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 22. 1. 2019, č. j. OAM-21703-21/DP-2018), jímž byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále v návaznosti na § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji zamítl rozsudkem ze dne 10. 12. 2019, č. j. 57 A 81/2019 - 54. Rozsudek krajského soudu je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnil tím, že případným výkonem napadeného rozhodnutí by bylo závažně narušeno jeho procesní právo účastnit se soudního řízení. Nepřiznání odkladného účinku by znamenalo rovněž nepřiměřený zásah do jeho života. Stěžovatel žije na území České republiky již přes deset let, je naprosto integrován do české společnosti, plně přivykl místnímu způsobu života a považuje Českou republiku za svůj domov. Stěžovatel má s územím České republiky spjatý též ekonomické aktivity a po celou dobu svého pobytu plnil veškeré své povinnosti živnostníka. Nepřiznání odkladného účinku by znamenalo ekonomickou likvidaci nejen jeho, ale též manželky a dítěte, vůči kterým má vyživovací povinnost.

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Poukázala na to, že řízení o prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno, stěžovatel tedy není oprávněn k pobytu na území České republiky a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku. Nenahraditelná újma by stěžovateli mohla vzniknout až na základě správního vyhostění, přičemž právní úprava řízení o správním vyhostění zaručuje zkoumání přiměřenosti dopadu vydaného rozhodnutí do jeho soukromého nebo rodinného života. K tvrzenému zásahu do stěžovatelova práva

na spravedlivý proces žalovaná uvedla, že stěžovatel je zastoupen právním zástupcem a náležitá ochrana jeho práv je tak dostatečně zajištěna. Stěžovatel má rovněž právo účastnit se projednávání jím podané kasační stížnosti prostřednictvím udělení víza k pobytu do 90 dnů, případně prostřednictvím videokonferenčního zařízení. K tvrzení stěžovatele ohledně nepřiměřeného zásahu do jeho soukromého a rodinného života, žalovaná uvedla, že nepřiznáním odkladného účinku nedojde automaticky ke znemožnění realizace jeho rodinného života, neboť výkon napadeného rozhodnutí nemá bezprostřední vliv na jeho případné vycestování z území České republiky.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Smyslem přiznání odkladného účinku není obecně oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné, nevratné a nenahraditelné újmě. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Přiznání odkladného účinku má tedy mimořádný charakter.

[8] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že žádost stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu byla pravomocně zamítnuta, přičemž platnost jeho posledního pobytového statusu skončila uplynutím času. Stěžovatel tak není k pobytu na území České republiky oprávněn a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Skutečnost, že povolení k pobytu skončilo, nebyla totiž založena přímo žalobou napadeným rozhodnutím (na rozdíl od např. rozhodnutí o zrušení již existujícího povolení k pobytu). Neudělení povolení k dlouhodobému pobytu, resp. jeho neprodloužení nelze tak posuzovat jako nenahraditelnou újmu. Tato by stěžovateli mohla vzniknout až na základě realizace správního vyhoštění, o kterém je však rozhodováno v samostatném správním řízení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, bod 32). V této souvislosti je třeba dále uvést, že rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců). Navíc cizinec má právo podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek (viz § 172 odst. 3 citovaného zákona).

[9] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu